

Aanpassing beleidsregels terugvordering (12-11-2008)

De Cliëntenraad vindt bezuinigingsdoelstellingen een onzuivere en onrechtvaardige grondslag voor het beleid t.a.v. terugvorderingen. Men zou andere overwegingen als grondslag mogen verwachten. Het mag in dit verband niet worden vergeten dat het doorgaans mensen treft die over zeer bescheiden financiële middelen beschikken, en dus vaak vele jaren een betalingsverplichting zullen hebben. Daarnaast mogen de negatieve effecten op het hele gezin (indien van toepassing) niet worden onderschat.

Aangezien eerder dit jaar al is besloten dat een structurele bezuiniging van bijna drie ton door verhoging van de inkomsten uit terugvordering moet worden gerealiseerd, blijven er weinig andere mogelijkheden dan in de in de aanpassing voorgestelde over, en heeft advisering door de Cliëntenraad SoZA weinig zin.

Toch zijn er kanttekeningen te plaatsen bij de verrekening met de langdurigheidstoelage. Met de wettelijke verankering van die toeslag heeft de wetgever immers erkend dat mensen die langdurig een inkomen ter hoogte van het sociaal minimum hebben ontvangen, een aanvulling op het inkomen nodig hebben om te kunnen rondkomen. In feite geldt dit in nog hogere mate voor mensen met terugvorderingsverplichtingen. Het is niet uitgesloten dat zij door hun benarde financiële positie schuldproblemen krijgen. De langdurigheidstoelage kan dan helpen om dit te voorkomen.

In de toelichting bij artikel 20 staat dat de gemeente niet kan aangeven welke kosten er gemaakt worden om een vordering te incasseren. De Cliëntenraad begrijpt niet waarop de voorgestelde in rekening te brengen kosten zijn gebaseerd, noch wat de relatie is tussen de hoogte van de terug te vorderen som en de in rekening gebrachte kosten.

Conceptverordening langdurigheidstoelage (13-11-2008)

De Cliëntenraad SoZA stelt de volgende wijzigingen voor:

- De referteperiode wordt 36 maanden.

De gedachte achter de toeslag is dat het onmogelijk is om langdurig rond te komen van een minimuminkomen. Het is ook onmogelijk om van een bijstandsuitkering reserves op te bouwen om tegenvallers mee op te vangen of om lange termijnkosten van te kunnen betalen. Daarom is een referteperiode van 60 maanden te lang. De periode van 36 maanden wordt door meer gemeenten gehanteerd (bijv. Utrecht en Breda).

- De inkomensgrens wordt 110% van het van het bijstandsniveau.

Dit is de grens die ook voor het Leidse minimumbeleid wordt gehanteerd. Een alternatief is een staffeling: bijv. 75% en 50% van de genoemde bedragen bij een inkomen van respectievelijk 100-110% en 110-120% van de geldende bijstandsnorm.

- Ook wie in de referteperiode in detentie heeft gezeten behoort recht op de toeslag te hebben.

Het inkomen tijdens detentie bestaat uit kost en inwoning en wat zakgeld in ruil voor werkzaamheden. Wie uit detentie komt heeft doorgaans geen reserves, maar ziet zich onmiddellijk voor hoge kosten geplaatst en zal een extraatje nodig hebben om zijn leven weer op de rails te kunnen krijgen.

- De Cliëntenraad vraagt zich af of art. 3.3 niet anders geformuleerd dient te worden, of een aanvullende uitsluitende bepaling moet bevatten voor studenten die tijdens de referteperiode bijv. met een toelage van hun ouders of andere familie in hun levensonderhoud hebben voorzien.